

*f. 2v. V. Palmirum
in Codex Bezae*
 eis ut non grauetur ecclesia. quouers
 uiduis sufficere possit. Cū ergo acce
 pissēt bucellam exiit continuo. erat
 nox. et ipse qui exiit erat nox. Cū g̃
 exisset nox. ait ihs. nunc clarificatus
 ē filius hominis. Dies ergo dici erue
 ruit uerbū. id ē. xps discipulis fide
 libus ut audierint eū et amarent se.
 quando et nox nocti indicat scientiā.
 Id ē. iudas. iudeis infidelib; ut ueni
 rent ad eū. et apprehenderent per
 sequendo. Quid ergo ait dñs postea
 quā iudas exiit ut citius faceret qđ
 erat factururus hoc ē dñm traditurus.
 Quid ait dies. cū exisset nox. qđ ait
 redēptor. cū exisset uenditor. nunc
 inquit clarificatus ē filius hominis.
 Quare nunc nūquid quia exiit qui
 tradat. quia imminet qui tenent
 et occidant. ita nunc clarificat ē
 quia prope ē ut amplius humiliter
 quia iam impen det ut alligetur. ut
 iudicetur. ut condēpnetur. ut irri
 deatur. ut crucifigatur. ut inter
 matur. hec ē glorificatio. anpotius
 humiliatio. Nonne quando mira
 cula faciebat. ait tamen de illo iste
 iohs. sps non erat datus. quia ihs.
 nondū erat glorificatus. cū mortuō
 suscitaret. et nunc ē glorificatus.
 cū mortuos p̃pinq̃aret. Non dum
 erat glorificatus faciens diuina.
 et glorificatus ē passurus humana.
 Nimirū si hoc d̃s ille magister signi
 ficabat et docebat his uerbis. altius
 ē p̃scrutandū altissimi dictū. quis ē
 aliquid manifestat ut inuenia
 mus. et iterū occultat ut inquiram.
 et de uentis et inuenienda. tāquā
 passib; inuitatur. Uideo hic aliqd
 quod prefiguret manū aliqd. Exiit
 iudas. et clarificatus ē d̃s. exiit fi
 lius pditionis. et clarificatus est
 filius hominis. Ille quippe exierat
 p̃pter quē dictū eis erat. et uos mun
 di estis. sed non om̃s. Exeunte itaq̃
 immundo. om̃s mundi remanserūt.
 et cū suo mundatore. manserunt.
 Tale aliquid erit cū uictus xpo tran
 sierit hic mundus. et nemo in p̃plo

xpi remanebit immundus. cū ziza
 nis atriticeis separatis iusti fulgebunt
 sicut sol in regno patri sui. Hoc futurū
 p̃uidens dñs et nunc significatum
 ē. contestans. Discedente iuda tāquā
 zizanis separatis remanentib; tāquā
 tritico ap̃tis sc̃is. Nunc inquit clari
 ficatus ē. filius hominis. Tanquam
 diceret. ecce in illa mea clarificatione
 quod erit. ubi malorū nullus erit.
 ubi honorū nullus perit. Sic autē
 non ē dictū n̄ significata ē clarifica
 tio filii hominis. sed dictū ē n̄ clari
 ficatus ē filius hominis quē admodū
 non ē. dictū. petra significabat xpm.
 sed petra erat xps. Nec dictū ē bonū
 semen significabat filios regni. addit
 zizania significant filios maligni.
 Sed dictū ē bonū semen hisunt filii
 regni. zizania autē filii maligni. Sic
 ergo solet loqui scriptura. resignifi
 cantes. tāquā illas quę significant
 appellans. ita locutus ē dñs dicens.
 nunc clarificatus ē filius hominis.
 postea quā separato inde nequissimo.
 et secū remanentib; sc̃is significata ē
 clarificatio eius. quando separatis
 iniquis manebis in eternitate cū sc̃is.
 Cū autē dixisset nunc clarificatus ē
 filius hominis adiunxit. et dñs
 clarificatus ē in eo. Ipse ē enī clari
 ficatio filii hominis. ut d̃s clarificet
 in eo. Si enī non ipse in se ipso. sed
 in illo clarificatus. tunc illū d̃s cla
 rificat. Deniq; tāquam ista expo
 nens adiungit et dicit. si d̃s clarifi
 catus ē in eo. et d̃s clarificauit eum
 in se in ipso. hoc ē. si d̃s clarificat
 ē in eo. quia non uenit facere uolun
 tatem suā sed uoluntatē eius qui mi
 sit eum. et d̃s clarificauit eū in se
 in ipso. ut natura humana in qua
 ē filius hominis quę a uerbo eterno
 suscepta ē etiā immortalī eternitate
 donetur. Et continuo inquit cla
 rificauit eū. Resurrectionē scilicet
 suam non sicut nrām in finem sc̃i.
 sed continuo futura hac atestatione
 predicens ipsa ē enī clarificatio de
 qua euangl̃ista iam dixerat. quod